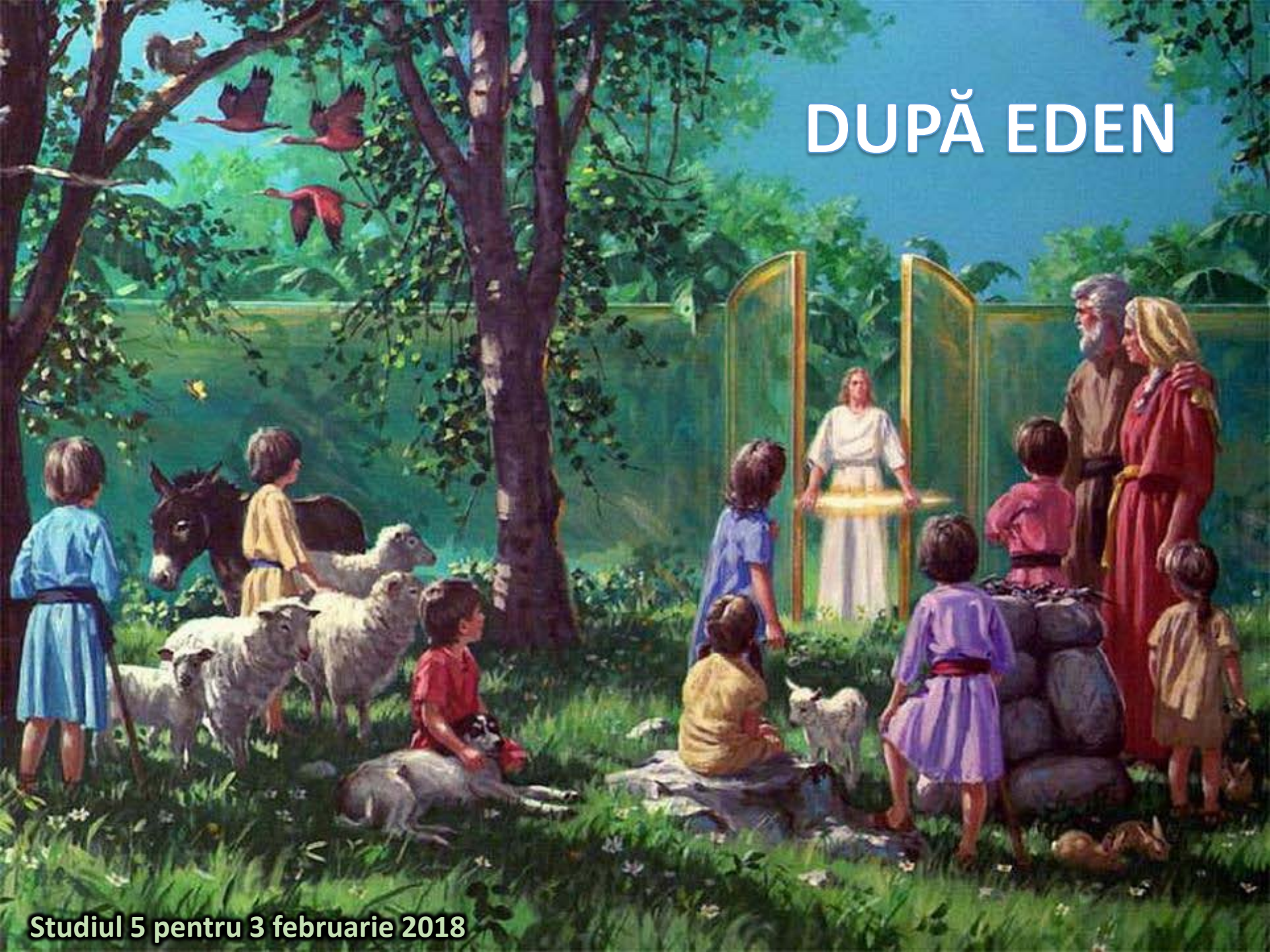

DUPĂ EDEN

Studiul 5 pentru 3 februarie 2018

**„Ci, fiindcă
Dumnezeu ne-a
găsit vrednici să
ne încredințeze
Evanghelia, căutăm
să vorbim așa ca
să plăcem nu
oamenilor, ci lui
Dumnezeu, care ne
cercetează inima.”
(1 Tesaloniceni 2:4)**

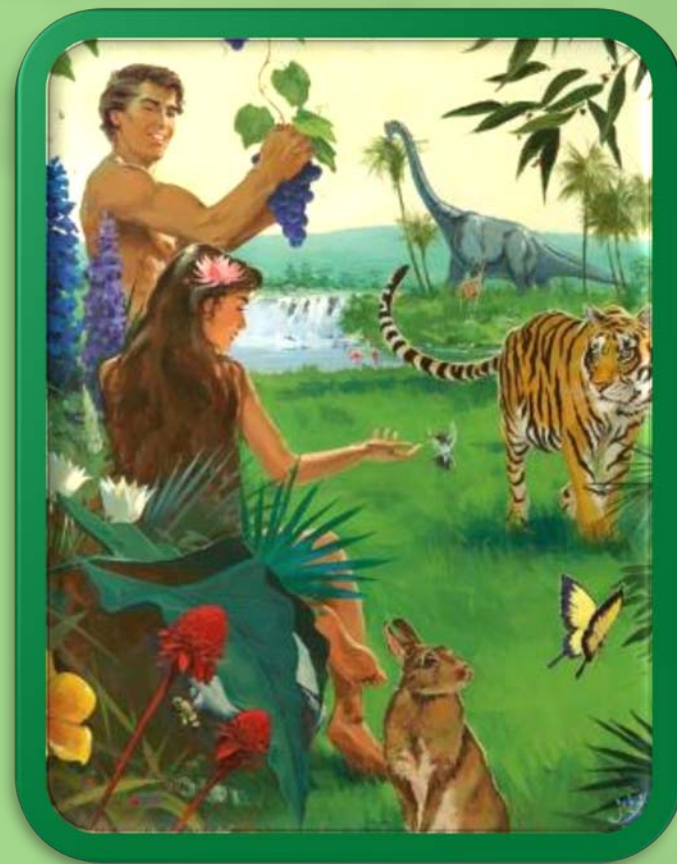

Un ispravnic este acela ce administrează bunurile altei persoane.

Adam și Eva au fost puși în Eden ca și administratori ai lui Dumnezeu pentru a îngriji și a se bucura de o lume perfectă.

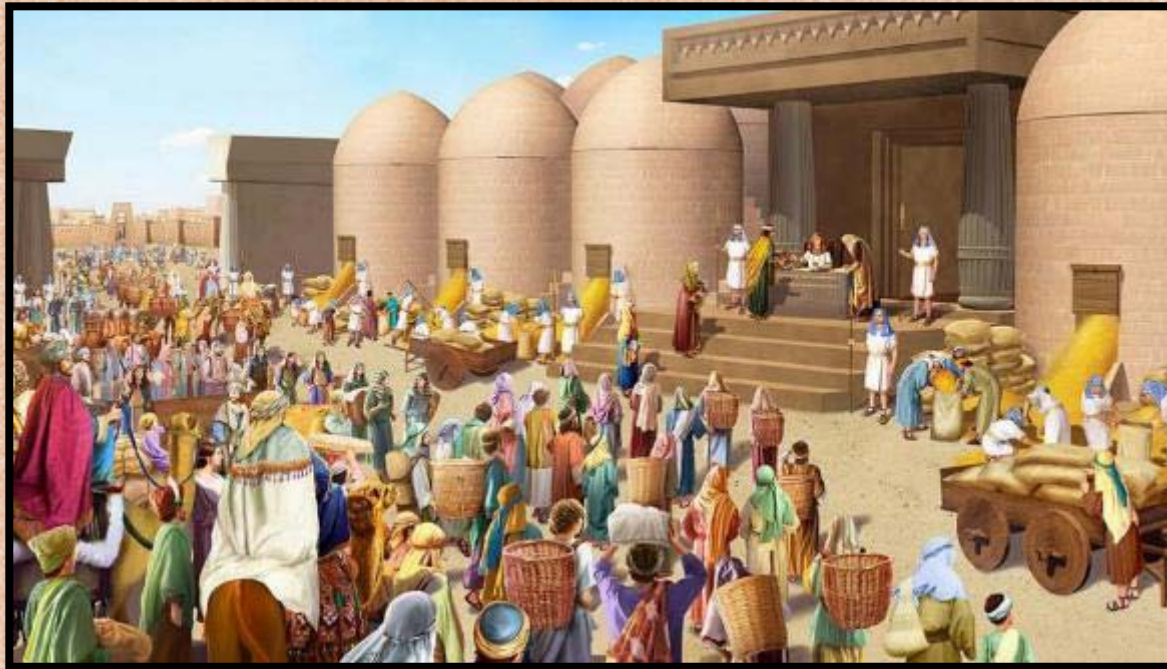
După păcat, continuăm să fim administratori, însă într-o lume cu totul diferită.

Vom descoperi conceptul biblic de ispravnic și vom cunoaște în special responsabilitatea noastră ca și administratori ai bunurilor spirituale pe care Dumnezeu ni le-a dat în grijă.

- 1. Ispravnicii în Vechiul Testament**
 - ⇒ Ispravnici ai bunurilor materiale
- 2. Ispravnicii în Noul Testament**
 - ⇒ Ispravnici credincioși și necredincioși
 - ⇒ Ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu
 - ⇒ Ispravnici ai adevărilor spirituale
- 3. Ispravnici astăzi**
 - ⇒ Ispravnici responsabili

ISPRAVNICI AI BUNURILOR MATERIALE

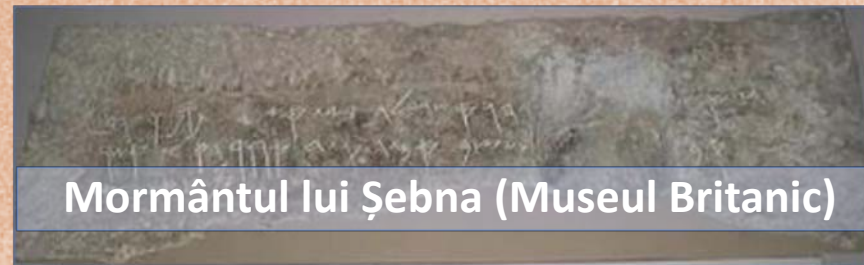

„Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui, și i-a încredințat tot ce avea.”
(Geneza 39:4)

În Vechiul Testament, un ispravnic era persoana care era „peste casă”. Administra bunurile stăpânului, care se încredea pe deplin în el.

Acționa în locul stăpânului său și făcea ceea ce acesta ar fi făcut. Interesele stăpânului său erau propriile lui interese și nu putea folosi bunurile încredințate în beneficiul propriu. Sunt menționați ispravnici fideli, precum Eliezer sau Iosif (Gen. 15:2; 39:4), sau infideli precum Zimri sau Șebna (1 Împ. 16:9; Is. 22:15-21).

Șebna s-a folosit de postul său ca administrator pentru a-și promova propriile interese, săpându-și un mormânt luxos în muntele Măslinilor. Din acest motiv a fost concediat.

Mormântul lui Șebna (Museul Britanic)

ISPRAVNICI FIDELI ȘI INFIDELI

„Ferice de robul acela, pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!” (Luca 12:43)

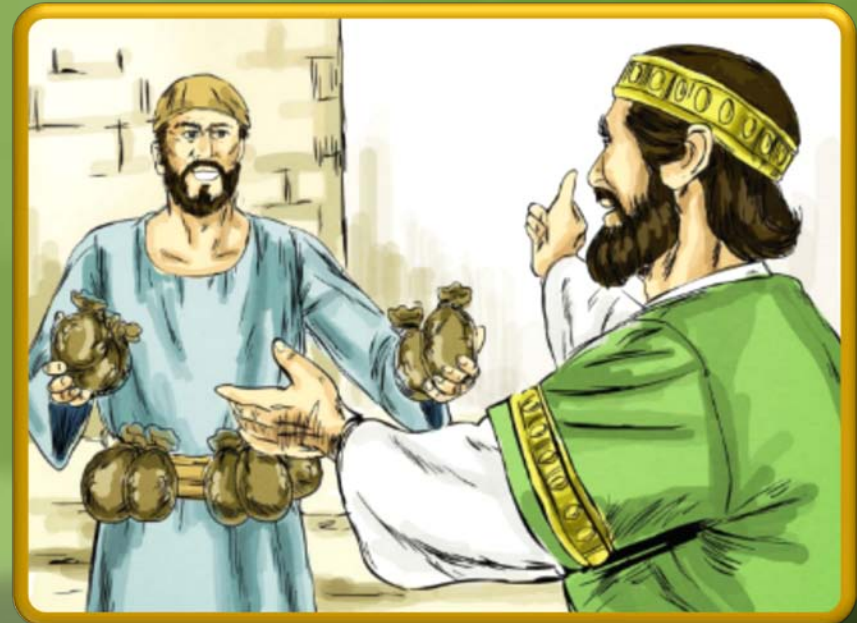
„El l-a chemat, și i-a zis: «Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-ți socoteala de isprăvnicia ta, pentru că nu mai poți fi ispravnic.»” (Luca 16:2)

În Noul Testament se subliniază ideea responsabilității ispravnicului. Orice ispravnic trebuie să dea socoteală înaintea stăpânului său.

Ispravnicul necredincios va fi pedepsit (Luca 12:45-47); însă, încă poate evita o cădere spirituală (Luca 16:8).

Ispravnicul credincios este lăudat și primește mai multe responsabilități (Luca 19:17).

Trebuie să fim totdeauna pregătiți să folosim corect darurile noastre, în timp ce așteptăm întoarcerea lui Isus (Luca 12:37-38).

ISPRAVNICI AI TAINELOR LUI DUMNEZEU

„Rugați-vă tot odată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă pentru Cuvânt, ca să putem vesti taina lui Hristos, pentru care iată, mă găsesc în lanțuri” (Coloseni 4:3)

Dumnezeu ne-a descoperit multe adevăruri. Dar a păstrat adevăruri pe care nu suntem capabili să le înțelegem (Deuteronomul 29:29), și altele pe care le putem înțelege doar parțial. Aceste adevăruri sunt numite „taine”.

Dumnezeu ne-a dat să înțelegem taine care nu puteau fi înțelese înainte (de exemplu, predicarea la neamuri).

Noi suntem ispravnici ai acestor taine pentru ca, deși nu le înțelegem pe deplin, să le transmitem altora.

Care sunt câteva din tainele descoperite de Dumnezeu în Noul Testament?

Împietrirea lui Israel (Romai 11:25)

Înțelepciunea lui Dumnezeu (1 Corinteni 2:7)

Transformarea corpurilor noastre (1 Corinteni 15:51)

Unirea tuturor în Hristos (Efeseni 1:9-10)

Predicarea Evangheliei la neamuri (Efeseni 3:3-6)

Căsătoria și relația lui Hristos cu biserica Sa (Efeseni 5:31-32)

Evanghelia (Efeseni 6:19)

Unitatea dintre Tatăl și Hristos (Coloseni 2:2)

Activitatea antihristului (2 Tesaloniceni 2:7)

Marile adevăruri ale credinței (1 Timotei 3:9)

Lucrarea lui Isus când s-a încarnat, a murit și a înviat (1 Timotei 3:16)

ISPRAVNICI AI ADEVĂRURILOR SPIRITUALE

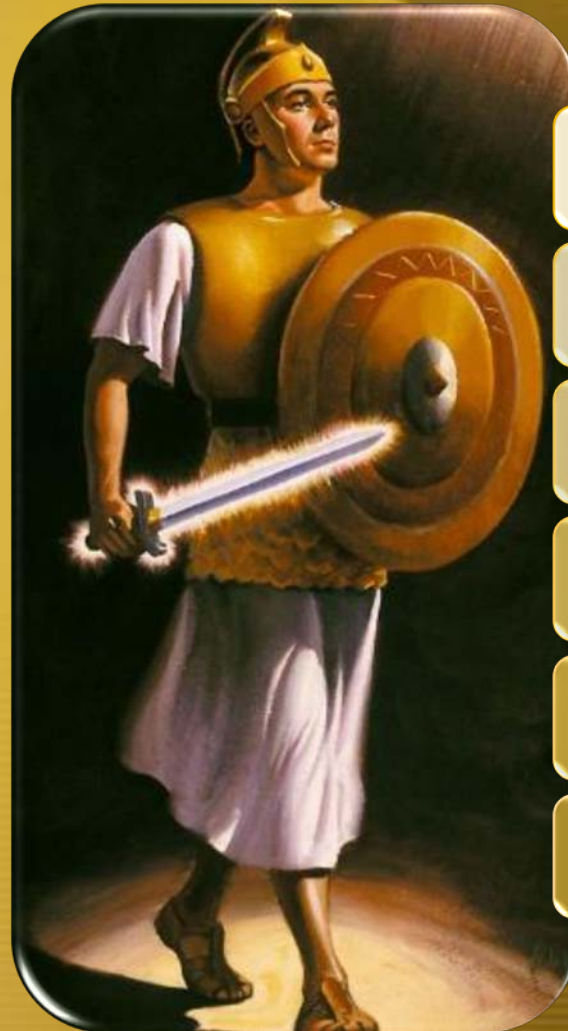

„Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit.” (1 Petru 4:10)

Adevărurile spirituale sunt daruri pe care Dumnezeu le-a dat pentru binele nostru. Și ne-a făcut și administratori peste ele.

Darul cel mai prețios este răscumpărarea; cum să nu îl împărtășim și celorlalți, pentru ca și ei să poată avea parte de el?

Gândește-te la armura creștinului. Fiecare componentă reprezintă un dar spiritual pe care Dumnezeu îl pune în slujba noastră ca să îl administrăm (Efeseni 6:13-17).

Adevărul

Neprihănirea

Evanghelia

Credința

Mântuirea

Biblia

„Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup.” (2 Corinteni 5:10)

ISPRAVNICI RESPONSABILI

Mare este responsabilitatea ispravnicului. În mâinile lui sunt puse resurse pe care el trebuie să le administreze astfel încât să scoată cel mai mare beneficiu pentru stăpânul său.

Așadar, suntem responsabili înaintea lui Dumnezeu de tot ceea ce El ne-a dat, fie daruri fizice sau spirituale.

Chiar dacă avem libertate deplină pentru a folosi darurile în beneficiul propriu sau spre beneficiul lui Dumnezeu, trebuie să fim conștienți că într-o zi vom da socoteală (Eclesiastul 11:9).

Suntem chemați să fim ispravnici credincioși ai bunurilor Învățătorului nostru.

„În momentul în care omul pierde din vedere faptul **că abilitățile și** averile sale sunt ale lui Dumnezeu, în acel moment îl **înșeală** pe Dumnezeu. **Acționează** ca un ispravnic necredincios, determinându-L pe Dumnezeu **să își** transfere darurile unor mâini mai credincioase. Dumnezeu cere celor **căroră** le-a **încredințat** darurile sale, **să** le administreze credincios, pentru a demonstra lumii **că lucrează** pentru mântuirea celor **păcătoși**. Cere celor care se **declară** a fi în slujba Sa **să** nu **își păteze** caracterul... Zi de zi El ne umple de **binecuvântări**... Purtând coroana favorii Sale, **să** Îl **lăudăm împărțind** cu **alții** **abundența** de care ne-a **făcut** parte”

E.G.W. (În locurile cerești, 22 octombrie)